

ριουσία. Από την άλλη - κυρίως όταν μιλάμε για τους Τούρκους εποίκους - πρόκειται για μια εκ φύσεως αδιαφορία, για μια νοοτροπία που συναντά κανείς και στην Τουρκία.

Μια γεύση αυτής της νοοτροπίας πήρα στο σπίτι, στο οποίο διαμένει τώρα η οικογένεια του Χατζι Ούστα. Ο 31χρόνος πατέρας δυο παιδιών μετανάστευσε πριν μερικά χρόνια από την πόλη Καχραμάν/Μαράς στη Λάπηθο - στη σημερινή ΛΑΡΤΑ. Εκεί του δόθηκε ένα κτίριο κοντά στο συνδετικό δρόμο Λαπήθου - Καραβά, το οποίο μοιάζει όμως περισσότερο με καφενείο. Διότι εκτός από την τεράστια βεράντα διαθέτει μόνο ένα μεγάλο δωμάτιο.

Μέσα σ' αυτό τοποθετήθηκαν παράλληλα στους τοίχους τέσσερα κρεβάτια. Στο μεγάλο τοίχο απέναντι από την είσοδο δεσπόζει μια υπερδιάστατη εικόνα του Κεμάλ. Ατατούρκ. Ερμάρια δεν υπάρχουν σ' αυτό το σπίτι. Τα λίγα ρούχα χώστηκαν στις σκονισμένες βαλίτσες κάτω από τα κρεβάτια.

Το δάπεδο στολίζεται και εδώ από

ανατολικά χαλιά. Στα αριστερά υπάρχει ένα μέρος κάπως απομονωμένο, το οποίο παριστάνει την κουζίνα της οικογένειας Ούστα. Ένα τραπέζι, μια σκουριασμένη γκαζιέρα κι ένα όχι πιο όμορφο ψυγείο είναι ο όλος εξοπλισμός. Την ημέρα η τετραμελής οικογένεια σκοτώνει το χρόνο στη βεράντα. Το κλήμα, που πρέπει να έχει εδώ κι αρκετά χρόνια δει τσαμπί σταφυλιού, τους προσφέρει σκιά.

Μερικά σημεία στο γύρω τοίχωμα παρουσιάζουν επικίνδυνες ρωγμές. Η κυρία Ούστα δεν εργάζεται καθόλου, ενώ ο Χατζι άφησε να νοηθεί ότι ασχολείται με κάποιου είδους εμπόριο. Εκείνη την ημέρα όμως δε δουλεύει και περνάει την ώρα του στο καφενείο.

Όπως λέει, τραυματίστηκε πριν λίγες μέρες σε οδικό δυστύχημα. Κάποτε εργάστηκε σε εστιατόριο στην Ελβετία. Εκεί έμαθε και λίγα γερμανικά και λίγα γαλλικά. Μου εξηγεί ότι μία μέρα θα επιστρέψει με την οικογένεια του στην Τουρκία: «Εκεί έχουμε ένα μεγάλο σπίτι». Αυτό όμως θα το πιστέψει το πολύ ένας ανίδεος και καλόπιστος τουρίστας....

ΤΟ ΔΩΡΟ

Ο καινούργιος χρόνος φθάνει
με τα δώρα τα πολλά
κι η καρδιά μου πάει να σκάσει
απ' την τόση της χαρά.

Περιμένω να μου φέρουν
πολλά δώρα οι συγγενείς
μα κι οι φίλοι να προσφέρουν
κι οι καλόψυχοι γονείς.

Ποιος απ' όλους θα μου φέρει
το πιο ωραίο κι ακριβό
που ποθούν σ' όλα τα μέρη;
Λευτεριά! Μ' αυτή να ζώ.

Γεώργιου Κοκή